

Dimecres I de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 1,29-39): En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan, a casa de Simó i Andreu (...). Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis (...). De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant (...).

La pregària de Jesús amb el Pare

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui contemplem en síntesi els elements bàsics del ministeri públic de Jesús: anunci del Regne (i ensenyaments), realització de signes ("miracles") que el manifesten i pregària. Per a entendre Jesucrist resulten fonamentals les repetides indicacions que es retirava —a vegades nit senceres— per tal de pregar "tot sol" amb el Pare. Aquest "pregar" de Jesús es la conversa del Fill amb el Pare.

Ell viu davant el rostre de Déu com a Fill; viu en la més íntima unitat amb el Pare. Solament partint d'aquesta afirmació hom pot entendre veritablement la figura de Jesús i entreveure l'origen últim de les seves accions, dels seus ensenyaments i del seu sofriment. La reacció dels seus oients fou clara: aquesta doctrina no procedeix de cap escola; és radicalment diferent del que un pot aprendre a les escoles; és una explicació "amb autoritat".

—Entenc i confesso, Senyor, que la vostra doctrina no procedeix d'ensenyaments humans, sinó del vostre contacte immediat amb el Pare, del diàleg "cara a cara" amb el vostre Pare-Déu.